

אייל שלום אצלך ביד, כשזה כתוב

ג'וני נעדר ואין להשיגו

"לא לשוב", אני יודע מה פרושו"
פרימו לוי

זו נדאי אני היא הנכפלת ודהה בחלונות עת לראנה - משהו נשבר
בעטיה של המתנה גופי ראשון להנגף מגדה לגדה על קירות הנהר

יש תבל עד קצוות בה אין גואל לצעדי; הנה והלום
קינג ויליאם תחתי נפער ולפני; אין מי שמקדמני לשלום

אך אין זה מפר את הישיבה בגנים, ומנוחת השכנים לא טרודה בדבר
רק ארככות מתהפכות בעמק שעונים, זמן שאין להשיגו כי ג'וני נעדר

ומזה כמה ימים שאין בי דעת או סימן לדעת איך ולמה למה איך
עד עולם אני פוסעת בקינג ויליאם אך קינג ויליאם מתארך

ומעלי קדחים כחלים יורדים עולים מהשמים נכוחה
כל כלי כל-כך לעד כמי שבקינג ויליאם מכרחה

לדרדר את הדם במוכד הקחוב, מגדה לגדה, מנהר לנהר
עד המוג חלום להנשע
מנוכחות ההרגשה
שאין להשיגו כי ג'וני נעדר

כשיזה כתוב

ואם זה מתפוצץ ומתרחב ממרכז החזה
ואם צרה הדיו מהכיל את הרגע הזה
ואם משכו הוא געגוע גמגומו כהבטחה
ואם שבל אדרת ובהתרחקו
כה נשתרכה
אז אולי
תישן על זה
וכשתקום מזה
תמות את זה בכתב או
בעל פה ככה מישהו ידע על זה (יהרס, יבאר
כבשלו יעשה) אם תמחק את זה כך תדחק את זה (ובלילה תוכו יתפך
ובך יתפזר) והיה ופרח כי תשכח את זה (הדבר יזכר)
ופתע ימצאוך ישוב
מבהל על ספסל
כותב את זה שוב,
אז תוכל להרגיש איך זה
מת
כל-כך יפה
אצלך ביד, כשיזה כתוב.

*

ואם מישהו אוהב אותי הרבה כמו הים,
ואם מישהו אוהב אותי דוקא כשאני נרדם,
ואם כמו ים נסוג עד קצות קצותיו מישהו עוזב אותי,
דוקא כשאני נרדם אז מי אוהב אותי,
וזה קורה גלים-גלים, כבמפגן, נטשים החללים,
אורגים תנומה ומלטפים כמו מי לאהבה אותי,
ושוב בהרדמי אני יפה כמו ים כחל כמו הדם
כשמישהו עוזב אותי דוקא כשאני נרדם.